

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniha (inzerati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredni nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 259.

V Ljubljani, v četrtek 12. novembra 1891.

Letnik XIX.

O ponarejanju vina.

Na Dunaju, 8. novembra.

Danes je državnemu zboru došla peticija dunajskih vinskih veletrgovcev, v kateri prosijo, naj bi se postavno prepovedalo prodajanje sadnega vina pod imenom pravega vina, ter dokazujejo, da se je to jesen nad 100.000 kvintalov (1 kvintal = 100 kilo) sadnega mošta v predkraj dunajske in na mejo ogersko vpeljalo, kjer se vmešava sadni mošt z vinom in kot pravo vino prodaje, seveda po zelo nizki ceni, kar že tako hudo prizadetemu avstrijskemu vinstvu neizmerno škoduje v cenah.

Žalibog se avstrijska postava o umetno ponarejenih vinih iz l. 1880. skoro čisto nič ne izvršuje in od vladnih organov popolnoma v nemar pušča, sicer bi morali vendar večkrat slišati o obsodbah ponarejalcev vina, katerih je gotovo neizmerno veliko. Tudi imenovani odbor dunajskih veletrgovcev je naznanil in prosil pri ministerstvu, da se te sleparije preprečijo, a tedni so prešli, ne da bi dobili kak odlok, ne da bi se kaj zgodilo proti ponarejevalcem.

Ker je vsa ta zadeva velike važnosti za vse vinorodne kraje, osobito tudi za našo Dolenjsko, kjer pošteni vinorejci večkrat mesece in mesece čaka, da bi mogel prodati svoje vino, umestno je, da bo državni zbor odločno od vlade zahteval, naj se imenovani zakon iz leta 1880. o ponarejanju vina strogo izvršuje ter se v novem zakonu o živilih sprejmo take določbe, ki bodo jasne v pomenu in besedi, ter da bo mogoče oblastvom postopati proti ponarejevalcem z vso strogostjo in vztrajnostjo.

Kako naj izhaja trtorejec, ki se ima boriti s celo vrsto škodljivcev, s trtno roso, s trtnim plesnivcem, katerega mora zabraniti le s pripomočjo škropljenja, kar pa stane dokaj stroškov; kako naj

vztraja trtorejec, ki se ima bojevati s trtno ušjo, ki mu preti popolnem uničenju ga, če ne bo vsaj za malce pridelanega vina dobil primerne cene? Kako naj se navduši, kako naj dobi pogum, da se loti zopetnega nasajanja po trtni uši opustošenih vinogradov?

Zal, da je zakon iz leta 1880. kaj nejasen in pomanjkljiv osobito že zaradi tega, ker določuje, da mora oni, ki ponarejena vina prodaje, prositi za posebno obrtno dovoljenje, da mora torej dobiti za to koncesijo ter da mora svoje ponarejeno vino prodajati kot tako. Rad bi vedel, kdo bo za tako koncesijo prosil! In istina je, da se nihče ne zglaši za podelitev take koncesije in mirna Bosna! Potem pa se pravi, saj ni ponarejevalcev vina, ko vendar že vrabci po strehah vedó, koliko se popačenega vina tudi po slovenski zemlji stoči!

Res je, da primešavanje sadnega tolkovca naravnemu vinu ni škodljivo zdravju piveca, a sleparija je, ker vedra poštenega vina od vinske trte pač ne more trtorejec pod 8 gld. dajati, ako naj shaja pri današnjih velikih stroških in žalostnih vinogradarskih razmerah, ko se vedro sadnega mošta za 3—4 gld. lahko oddaje. Ker se sadno vino deloma že zaradi duha in tudi zaradi jabolčne kisline precej lahko spozna in tudi kemično dokaže, lahko bi oblastva strogo postopala, česar pa ne storé.

Dokler ne bo sklenjena nova postava o živilih, to je o vseh tvarinah, ki služijo ljudem v živež, jed in pijačo, naj bi se strogo izvrševal vsaj zakon iz l. 1880., in prav za take, ki primešavajo naravnemu vinu sadnega tolkovca, naj bi se vsaj z vso strogostjo zahtevalo, da se oglase za koncesijo. Če tega ne storé, naj se takim vinotrzcem, ki se zasačijo kot pomeševalci vina s sadnim tolkovcem, takoj odvzame obrtno tržno dovoljenje sploh. S sadnim tolkovcem pomešana vina morajo se kot taka tudi prodajati in zaznamovati z napisi na sodih, kar pa se

bo le tedaj resnično izvršilo, če bo ustanovljen zdravstveni centralni urad, ki bo imel v službi kemike, ki bodo pod prisego preiskovali jim doposlana ponarejena vina in živila.

Ker se od oblastev tako malo pazi na zakon iz l. 1880., prav bi storili pošteni vinogradarji sami, da bi zasledovali ponarejevalce vina in potem postopali proti njim na podlagi preiskave njih vina. Na c. kr. vino-kemiško poskuševališče se pošlje dotično ponarejeno vino in vodstvo poskuševališča izda na podlagi izvršene preiskave pismeno izjavo o dotični tekočini. Dozdeva se mi, da le po tej poti bo mogoče priti do živega mnogim ponarejevalcem vina, ako se vinogradarji sami složijo in kakor nasvetovano postopajo ter ponarejevalce vina oblastvom ovadijo.

Ko se bo pa novi zakon o živilih v državnem zboru razpravljaj, bodo osobito naši zastopniki vinorodnih pokrajin imeli skrbeti za to, da se stroge kazni izrekó za vinske ponarejevalce, ker le z velikimi kaznimi bo mogoče zabraniti, da se ne bo vedno več ponarejenega vina točilo. Čedalje slabše letine so, cele pokrajine, po katerih so rodile trte krasno vino, so sedaj opustošene in rase po njih praprot in grmovje, a vendar vedno polno vina!

Zakon o živilih pa je največje važnosti in bom o njega načrtu v posebnem spisu razpravljaj, kakor zasluži, ker žalibog neverjetno je, koliko sleparij se prav pri živilih godi. Naj omenjam, da se celó v kruh, oziroma v moko primešava zmleto kamenje. Koliko se ponareja tolšča, mast, maslo, je nepopisno, pri tem pa trpi ne le zdravje ljudsko, ampak tudi pošteni kmetovalec, ki seveda vsled ponarejanja živil mora svoje pošteno in naravno blago za dokaj nižje cene prodajati. Iz obeh ozirov torej je strogi zakon o živilih potreben, in Bog daj, da se bo bolje obnesel, kakor oni iz leta 1880. o ponarejanju vina!

—e—

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamotte.
(Konec.)

V istem trenutju se zasliši kakor gromovit strel. Krvavo-rudeča luč se posveti in po vsem mestnem delu vspé se, kakor toča, kamenje, opeka in apneni prah. Ko se je gosti dim razkadiril, videlo se je, da je bil del jetnišnice razrušen. Tudi sosedne hiše so bile tako poškodovane, da so jih morali pozneje podreti. Skoro ves prednji del jetnišnice se je razsul, štirideset oseb je bilo ubitih, večinoma redarjev. Na nekaterih krajih je bilo zidovje okrvavljeno, kakor da bi bila neznana moč človeško truplo strla na kamenu; drugje so ležali posamezni udje po tlaku, ki je bil razkopan, kakor bi ga bil velikanski plug razoral.

Prvikrat je dinamit razodel svojo moč.

Ko je minul prvi strah in so se jetnišničarji spomnili jetnikov — bil je „kralj noči“ izginil. Zastonj so ga iskali mej živečimi, na to mej mrtvimi. Jan Dingle, ki je prižgal lunto, zaslužil si je bil denar, a vžival ga ni. V trenutju, ko je v drugič hotel ustreliti na ranjenega redarja, prileti mu na glavo opeka in ga pobije na tla.

Petra je silna moč zagnala v zid, vrata so se

pobesila v tečajih. Hitro, ko se je zavedel, pomešal se je mej ubežence in hitel na ulice. Tu se je v veliki množici, ki se je radovedno zbrala okolu jetnišnice, hitro izgubil. Srečno je došel v St. Giles. Tu se ni podal „k črnemu konju“, ampak poleg nj je potrkal na kočo, koja ni imela vrat, ki je sredi umazanega dvorišča trhela in koja je „dobra“ Katina imenovala svojo „hišo“.

V temi ni mogel ničesar razločiti; a komaj je storil dva koraka, ko zasliši glas: „Peter, Peter je, hvaljen bodi Bog!“

„Tiho, dekle, tiho! Morebiti ga zasledujejo! Skriti ga moramo!“ svari Katina.

„Zalika, ljuba Zalika, ali si ti?“ vsklikne mladi mož in tiplje okolu sebe.

„Da,“ odgovori mu ta in mu podaja roko, da bi ga peljala notri, „jaz sem, tvoja nevesta!“

„Da, pred Bogom tudi moja žena,“ odgovori Peter; „prišel sem, da te popeljem v Ameriko, kakor sem obljubil in —“

„Ako je božja volja!“ pristavi prijaznim, resnim glasom O'Connor. „Sedaj pa hiti proč od tod, čas hiti, minute so soštete, pojdi z menoj!“

Irec se je pomišljal. Zbežati in se skriti — ni se mu zdelo pošteno.

„Le pojdi, saj ti naš angelj veli,“ opominja Zalika.

Pred hišo je čakal voz.

„Old gravel lane,“ dé vikarij vozniku.

„All right,“ odgovori voznik in požene.

V „Piccadillystreet“ srečali so bataljon vojakov; njim je sledilo kakih 100 redarjev, ki so šli v mestni del St. Giles, da ga obkolijo in preiščejo.

Duhovnik je imel prav, ko je rekel, da čas beži. Redarstvo je prijelo „pri črnem konju“ dva moža in jedno žensko, katerih obleka je bila okrvavljena.

Peter pa je bil že v prenočišču četrtinke „pomorščakov“ na drugem koncu mesta.

Ko je dva dni pozneje prestopil prag te hiše, opravljen s ponošeno platneno obleko, širokim klobukom in visokimi škornjami, ne bi ga spoznal najostrovidnejši zasledovalec. Dolgi valjasti, skodrani lasje so mu bili ostriženi; v ušesih so mu bingljali veliki uhani, kakoršne nosijo „volkovi morja“, ameriški Yankee-ji.

Odkar je bil Peter doktorjeve namene zaupal vikariju O'Connorju, ni imel ta druge skrbi, nego kako bi izgubljenega svojega otroka pripeljal na pravi pot in mu zagotovil popolno osvobodjenje, ko bode zapustil domačijo. V to svrhu sporazumil se je bil vikarij z lastnikom francoske ladije.

In še bi se bil morda Peter branil odpotovati, ko bi bila ladija ta odplula v določenem času; vsled majhnih popravil zakasnila se je bila za osemindeset ur.

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. novembra.

Notranje dežele.

Delegacije. Kakor znano, voli državni zbor 40 delegatov. V državnem zboru zastopana kraljevstva in dežele štejejo 23.477.069 prebivalcev, torej pride jeden delegat na 586.920 prebivalcev. Po oficijalnih podatkih je 14.122.926 Slovanov, 8.461.891 Nemcev, 674.701 Italijan, 209.026 Rumunov in 8139 Madjarov. Po tem takim bi v delegaciji moralo biti 24 Slovanov, 14 Nemcev, 1 Italijan. V resnici je pa v delegaciji 21 Nemcev, 17 Slovanov in 2 Italijana. Med slovenskimi delegati je 6 Čehov, 7 Poljakov, 2 Slovence, 1 Hrvat in 1 Rusin; 1 delegat pride torej na 337.250 Italijanov, 402.908 Nemcev, 532.361 Poljakov, 588.267 Slovencev in jeden še le na 3.101.467 Rusinov. Po enakomerni razdelitvi bilo bi v delegaciji 14 Nemcev, 9 Čehov, 7 Poljakov, 5 Rusinov, 2 Slovence, 1 Hrvat, 1 Italijan in 1 Rumun.

Moravci in Mladočehi. „Moravská Orlice“ zagovarja moravske poslance proti mladočeškimi napadom in dokazuje, da je postopanje moravskih poslancev jedino pravo. Res škoduje češki stvari, če zgublja simpatije drugih Slovanov. Kdo je pa temu kriv? Jedino Mladočehi, ki so razbili s svojim nepremišljenim postopanjem zvezo med slovenskimi poslanci na Dunaju. Levica ima le Mladočeha zahvaliti, da je sedaj v tako ugodnem položaju. Dolžnost Mladočehov bi bila, prizadevati si, da si pridobé zaupanje drugih Slovanov, ali z zabavljanjem po listih tega ne bodo dosegli. Pred vsem se mladočeški poslanci morajo otresti diktature „Narodnih Listov“, če hočejo kaj doseči.

Schmerling. Cesar je vsprejel demisijo Schmerlingovo, in določil, da bode bivši predsednik najvišjemu sodišču dobival 20.000 gid. letne pokojnine.

Ogersko. Ogerska zrna opozicija si ni dosti vpliva pridobila s tem, da se je prekrstila v narodno stranko. Prvikrat je stopila v volilno borbo pri dopolnilni volitvi državnega poslanca v malobeeskerekem volilnem okraju. Njen kandidat je pa dobil le 93 glasov, dočim je bil voljen vladni pristaš s 617 glasovi. Začetek za narodno stranko ni ugoden. S tem, da se je postavila bolj izključno na velikomadžarsko stališče, je več zgubila, nego pridobila.

Vnanje države.

Rusija in Francija. „Novoje Vremja“ piše, da ruski vladi že presedajo rusofilske demonstracije na Francoskem in zaradi tega napada francosko vlado, da ne prepreči tacihih demonstracij, ki gotovo Ruse le žalijo. Ta izjava ruskega lista, ki ima zvezo z rusko vlado, gotovo ne boče vseč nekaterim francoskim rogoviležem, ki so si rusko prijateljstvo izkoriščali za svoje namene, da so imeli priložnost za demonstracije. Ti elementi neso prav poznali Rusije, kajti sicer bi morali vedeti, da v Rusiji ne marajo za nobene prostejše pojave narodnega mnenja.

Srbija. Razpor med metropolitom in srbsko vlado še ni poravnal, temveč se je zadnji čas še poostiril. Metropolit nikakor noče vladi niti za pičico odjenjati, učni minister pa tudi brani z vso odločnostjo svoje stališče. Poslednji hoče rajši odstopiti, nego bi se vdal. Ker metropolita podpira Rusija, ni misliti, da bi se vdal, in bode torej najbrž minister odstopil.

Rumunija. Po poročilih iz Bukaresta je vse ministerstvo dalo svojo ostavko. Stališče rumunske vlade že dolgo ni bilo trdno. Vlekla so se poga-

janja o popolnitvi vlade, ali ostala so brez vspeha. Pokazalo se je, da sedanji ministerski predsednik ne more sestaviti vlade, katera bi v zbornici imela vsaj malo zanesljivo večino.

Francija. Danes se bode v francoski zbornici stavila interpelacija o splošni politiki vlade. Radikaleci se nadejajo, da bodo s to interpelacijo vrgli vlado. Nemogoče to ni, kajti stvari so se zadnji čas za vlado neugodno zasukale. Predlog od radikalne strani, da bi se konvertovali dolгови občin, katere so naredile za nove zgradbe, zavrgel se je le s 32 glasovi večine, dasi mu je ugovarjala vlada, ker je neizvedljiv. Ker se je vladna večina že tako skrčila, mislijo nekateri, da je ministerska kriza neizogibna.

Brazilijska je bajé jela razpadati. Dve pokrajini sta že proglasili se za nezavisni in tretja misli v kratkem isto storiti. Moč centralne vlade najbrž ne zadošča, da bi mogla vse vkupe držati. Kakor kaže, naredil se je z odpravo cesarstva začetek koncu velike brazilijske države. Razpala bode v male države, ki pa ne bodo imele dovolj moči, da bi se mogle lepo razvijati.

Izvirni dopisi.

Iz notranjske volilne skupine, 10. novembra. (Hudoben ali zmešan?) Nismo mislili mnogo pisati o notranjski volitvi poslanca za deželni zbor namesto odstopivšega gosp. Gorjupa. A tisti, ki nam daje povod, da se pomudimo že zdaj „post festum“ nekoliko več pri tej volitvi, je zopet neizogibni „Narod“.

Tako ga je razgrela krepka in trpka notica v „Slovenca“ dne 7. novembra, da je napisal cel članek z naslovom: „Kdo laže?“ Cel članek je napisal zaradi „peska v oči“, zakaj ko bi bil hotel na kratko in jasno odgovoriti, moral bi bil ali reči: „zaletel sem se“, ali pa: „tega je kriv gosp. Lenarčič“.

No, pa prvega odgovora menda ni vajen, drugega pa dati smel ni, ker mu je g. Lenarčič izročil svojo osebo. Zato pa je rajši napisal „pamflet“ na nasprotno stranko z njemu navadnimi frazami o „uprav čudoviti jezuitski dialektiki in perfidnem zavijanju resnice, o političnih rokovanjačih“, „nesramnosti in trdovratnem hinavskem zavijanju resnice“, o „mojstrih v zavijanju resnice“, o „slepi, vse zanikajoči strasti“ in podobnih izrazih, za katere ima „Narod“ poseben leksikon.

Od vseh vetrov je pobral vse, kar bi le količ kaj moglo zmiti njegovo umazano lice, le na tisto ni odgovoril, za kar je bil povprašan. Zato moramo le ponoviti trditev, da je gosp. Lenarčič zaupniku konservativne stranke celó sam napisal telegram, v katerem izjavlja, da kandiduje na svojo roko in da se je „Slovensko društvo“ le pozneje pridružilo tej kandidaturi.

Ako je hotel gosp. Lenarčič toliko političen biti, da je to izjavil z namenom, da bi bil bolj zagotovljen svoje zmage, tedaj moramo zopet konstatirati, da pozna tudi politika značajnost in od gosp. Lenarčiča ta politika ni bila poštena.

Gosp. Lenarčič nima rad, da bi ga po časnikih vlačili, ali gosp. Lenarčič ima vendarle rad po-

slaniško čast. To nam spričuje dokaz, da je za ljubo čast žrtvoval celó svojo doslednost gledé gori omenjene affere, žrtvoval dano besedo, ko je pri občinskem zborčku izjavil, da sprejme kandidaturu, ako na Vrhniki ne najde nasprotstva. Takega slavnatega možica že privoščimo „Slov. društvu“.

Sicer bi lahko še natančneje označili najnovejšega poslanca v politični luči, a mi smo le v defenzivi in ofenzivo prepuščamo radi „Narodovim“ glavam.

Laž in zavijanje resnice naj torej le „Narod“ spravi za jedenkrat še v svoj narodni žep.

Da se pa „Narodu“ ni treba preveč bahati s to najnovejšo pridobitvijo, povedati moramo tudi, da ta izvolitev ni bila posebno častna. Jeden dokaz imamo že zgoraj, koder smo pojasnili, kdo je zgago delal, kakor „Narod“ rad pravi, da konservativna stranka ni postavila svojega kandidata? Nihče drugi, kakor „Slovenskega društva“ kandidat, ki bi bil rad gladkim potom prišel v redutno dvorano, in je igral tako tragikomedijo.

In ker se je g. dr. Gregorič odločno odpovedal kandidaturi po ominozni izjavi, sevéda ni bilo mogoče v treh dnéh novega kandidata postaviti na trdna tla.

Drug dokaz, da najnovejša izvolitev v „zavedni“ Notranjski ni bila ravno častna, je število glasov, ki jih je dobil g. Lenarčič. Do tristo volilcev je v tej volilni skupini, in dobil je g. kandidat komaj tretjino glasov (27 + 53 + 37 = 117).

Nadalje je „Slov. društvo“ prejšnjo nedeljo celó svoj shod napravilo v Postojini, a dobili niso niti polovice glasov za svoje dete (53).

Zanimivo je vsekako, kake so plakate nabijali po Postojini, Loži in Vrhniki za ta shod, a iz Loža ni bilo niti jednega, z Vrhnike je prišel le kandidat in dva pol-Vrhnicičana, mladi davkarski vpokojenec g. J. Gruden, pa zdravnik in mrtvaški ogleda g. dr. J. Marolt.

Ako je resnica, da so volilci prosili naposled gosp. kandidata za nemško šolo v Postojini, potem se je že shod po besedah „Narodovih“ izvrstno obnesel.

Zanimivo je vsekako tudi, da je g. kandidat celó v svojem rojstvenem kraju dobil le tretjino glasov, in med temi glasovi so bili tudi namškutarski, zaradi katerih je pri zadnjih volitvah „Narod“ toliko imel povedati o „brezdomovincih“ in nemškutarjih.

Toliko torej v odgovor in pojasnilo! Sicer bi še marsikaj lahko zapisali „izza kulis“ in z odra, a ni nas volja brez uzroka na dan spravljati pikantnosti. Kar pa smo zapisali, zapisali smo v obrambo. „Narodovi“ vratolomni politiki pa želimo, da bi jim njih najnovejši pristaš dajal boljše svéte, kakor so jih dajali v zadnjih časih nje konfuzni svétniki.

Torej, trezni Slovenec, sodi! Ali je „Narod“ hudoben, ali zmešan? Bodimo toliko optimistični in recimo: „hudoben ni!“ Torej ostane le „zmešan“. In če se mu zmeša, da toliko neprevidno piše, tedaj ga pomilujemo in mu želimo, da bi kmalu okreval. Le žal, da imajo tudi „Confusionsrächte“ svoje ovčice.

Iz Planine na Notranjskom, 9. novembra. Žalostno je zapel v soboto zjutraj mrtvaški zvon, oznanjujoč Planincem, da je nekdo zapustil svet ter se preselil v večnost. Kmalu se je raznesla žalostna vest, da je umrl mladenič v zorni mladosti, bogoslovec g. Alojzij Rovar. Težko in nemilo je zadela smrt pokojnikova njegove sorodnike, ki so z veseljem in upanjem gledali na Alojzija, bližajočega se svojemu smotru — duhovskemu stanú. Toda tudi Planince je britko presunila njegova ločitev; kajti težko so pričakovali dné, da bi imeli v svoji duhovni novi mašo. Vse nade sorodnikov in faranov je hipoma podrla neizprosna smrt. Kako so spoštovali in ljubili pokojnika ne le sorodniki, temveč tudi sploh njegovi znanci in prijatelji ter njegovi sofarani, o tem je pričal njegov pogreb v nedeljo popoldne; kajti reči smem, da tako veličastnega spreveda Planina še ni skorej videla. Okoli petih popoldne je namreč prišel preč. g. Kunstelj, dekan cirčniški, v spremstvu domačega č. g. župnika in č. g. župnika z Unca, dalje domačega in cirčniškega g. kaplana ter nad 20 gg. bogoslovcev tovarišev pokojnikovih, pred rojstno hišo ranjkega Alojzija. Ko so gg. bogoslovci odpeli žalostinko, jel se je pomikati spreved proti farni cerkvi, kjer se je truplo zopet blagoslovilo. — Res veličasten, in pretresljiv prizor! Gosta nočna tema pokriva zemljo — le sveče duhovnikov in bo-

Konec.

Mnogo let je preteklo po onih burnih časih, o kojih smo pripovedovali. Na Irskem so bile nove vstaje in bodo še vedno, dokler ne izgine zadnji Irec, ali pa se Angleži odločijo storiti konec — zatiranju naroda.

Malo oseb, ki je tu nastopilo, vdeleževalo se je poznejših dejanj. Požigalec — diplarja Tobijo, našli so mrtvega v kerryških hribih, kamor se je bil skril pred zasledovalci. Tom Lally pal je pod mečem, — v plačilo za izdajstvo. Prečastiti vikarij pa ni jenjal delati dobro in ovirati hudodelstva.

Škof Pinnacle in lorda Plunder in Pilferer imajo največje veselje na lovu na lisice — in pri jedi in pijači.

Peter in Zalika sta dobila tri lepe otroke z rumenkastimi lasci; Mihal, ki je vzrastle v krepkega mladeniča, in Anica, koje ljubeznjivost in dobrosrčnost se jej čita z obraza, bivata pri njima. Vsi skupaj obdelujejo krasno pristavo na nabrežju Oheja (Ohio); zdravi so, bogati in dobri kristijani ter bi bili popolno zadovoljni, ko bi jim veselja ne kalil spomin na tužno domovino — Irsko. Sleheren večer molijo:

„Ljubi Bog, usmili se Irske, ki že tri stoletja radi tega preganjanje trpi, ker ne more, da bi Tebi nezvesta bila!“

Janja Miklavčič.

V tem času pa se je prigodil dogodjak, ki je toliko vplival na Petra, da se je takoj odločil odrediti.

Ko je bil jetnišničar naznanil Irvinghtona nad sodniku, brzojavil je ta takoj v Bantry, da se mora doktorjeva hišica preiskati. Še isti dan po eksploziji hoteli so učenjaka zapreti, a je bil izginil. Mislili so, da je v Londonu skrit, ali pa, da se je odpeljal v Ameriko. Kmalu potem pa so ribiči našli njegovo mrtvo truplo, ki je po odtoku obležalo v kraku, črepinja mu je bila ubita s kladivom. Morileci so mu pobrali uro in denar ter ga vrgli v Themse. Na isti način bil je ubit zasledovalec v Corku po učenjaku in njega pomagaču — Tomu Lally-tu.

Ko je Peter zvedel žalostni konec Irvinghtona, spominjal se je besedi vikarijevih:

„Kdor se z mečem bojuje, bo z mečem končan.“

„Ta mož je bil glava irske vstaje in jaz sem bil njegova roka; on je mrtav, tedaj je vse končano.“

Že prihodnji večer dospel je Peter v havreški pristan na Francoskem; tu se je ponudil za tesarja in delalnice.

Mesec pozneje prišla je za njim Zalika z Mihalom in Anico, katero so s sestro vsled toplih priporočil vsprejeli v ženski samostan „Grande Providence“ do časa njene poroke s Petrom. Takoj potem pa so se ukrcali na ladijo in se odpeljali v Ameriko.

goslovcev pred krsto in ob njej razsvetlujejo temno pot. Splošna tišina vlada povsod — samo žalostni glas zvonov in tužno-krepki „miserere“ doni in odmeva po okolici. Krsti sledi malo da ne vsa planinska fara — odlični in priprosti ljudje. Tudi dolga vrsta šolskih otrok sledi sprevodu. — Na pokopališče prišedši so položili pokojnikove ostanke tik pred cerkvenimi vrati v mrzlo zemljo. Kdo bi mogel popisati žalost, ki se je razodevala tukaj v glasnem ihtenju, kdo seštetil solze, ki so jih prelili ob grobu svojega ljubljence stariši, bratje, sestre in prijatelji! Prepričan sem, da ni ostalo suho niti jedno oko, ko je začela zemlja grmeti na krsto! — V krepkih besedah se je poslovil najprej eden med tovariši ranjkega v imenu vseh bogoslovcev od ljubeznjivega, nepozabnega tovariša. Nato je še domači ž. g. župnik lepo naslikal vzgledno življenje in presrečno blaženo smrt pokojnikovo ter lepo tolažil sorodnike zavoljo britke izgube. Kako tolažljive in umestne so bile med drugimi tudi besede: Ko bi mogli in hoteli sorodniki pokojnika zopet k življenju obuditi, gotovo bi ta prosee vskliknil. Nikdar me ne budite, ker srečen sem, presrečen; saj sem prost zemeljskih spon, katere vas še vežejo na zemljo. Ne budite me, dokler me ne pokliče glas angeljske trobente k sodbil! Še jedno nagrobnico je zapel čvrst zbor gg. bogoslovcev — in pogrebci so se tiho razšli, želeč ranjkemu večnega pokoja.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 12. novembra.

(Kje je resnica?) Pod tem naslovom je „Slovenski Narod“ objavil članek, v katerem se prav nerodno trudi, da bi popravil blamažo svojega so-trudnika. V članku „Komedijska“ smo namreč trdili, da je g. Danilo pisal v nekem pismu g. dr. Ferjančiču, da ne mislijo tako hudo o državnih poslancih, kakor pišejo v „Narodu“. Na to nam je g. dr. Ferjančič poslal popravek, v katerem prizna, da je dobil od g. dr. Danila pismo, a iz drugega povoda, v katerem pa neso stale ne od „Slovenca“ prinesene besede in ne druge v istem smislu. „Narod“ je bil tega popravka seveda jako vesel in nam predbacival „klasično predrznost“, „neslanost“, „izmišljotino“ in druga „nepoštena sredstva“. Občinstvu se mora v resnici že gabiti tako zavijanje, s katerim se mu le pesek meče v oči. Gosp. dr. Ferjančič ni drugega popravil, kakor da besed „Slovenčevih“ doslovno ni bilo v Majaronovem pismu. Tega pa „Slovenec“ tudi ni trdil, kakor je tudi nebitveno, ali je gosp. Danilo pisal pismo iz drugega povoda. Istina je, katero moremo s pričami potrditi: „Gosp. dr. Ferjančič je rekel v pričo državnih poslancev, da mu je pisal pisec dotičnega „Narodovega“ članka, da ne mislijo tako hudo, kakor so pisali.“ To je faktum. „Slov. Narod“ je gotovo v hudih škripeh, ker tako nerodno cepi dlako. Vprašamo torej: Kje je resnica?

(Pri sprejemu delegacij) je presvelli cesar prav milostno nagovoril našega zastopnika v delegaciji, g. Šuškljeja ter je mej drugim izražal svoje veselje in zadovoljnost, da je dolenska železnica sedaj popolnem zagotovljena. Pristavil je, da si od te železnice pričakuje velike koristi za prebivalstvo. Ob enem je cesar popraševal g. delegata o njegovem delovanju v delegaciji, v katerem odseku je, in o delovanju njegovem v državnem zboru.

(Nov dokaz radikalne resnicoljubnosti.) Včerajšnji „Narod“ poroča: „Katoliško-politično društvo“ sklicalo je, kakor se nam javlja, za danes zvečer odborovo sejo, v kateri se bode sklepalo o sila važni zadevi, namreč o kipih za novo gledališče. Nekaterim gospodom odbornikom se vidijo ti kipi nekako pohujšljivi, kajti še celó krepstnim in proti hudičevim skušnjavam utrjenim odbornikom „Katoliško-političnega društva“ prihajajo baje pregrešne misli, kadar upirajo svoje poglede na lepe, umetniško dovršene kipe, koliko večja je pa še le nevarnost za druge ljudi.“ — V meritoričnem oziru o tej stvari danes ničesar ne rečemo, le to resnicoljubnemu (?) „Narodu“ povemo, da „Katoliško-političnega društva“ odbor ni imel sinoči nobene seje, da torej tudi ta zadeva ni mogla biti na dnevnem redu. — Pač pa je res, da je imela „Katoliška družba“ odborovo sejo, da se je ondi razpravljala ta za deželo Kranjsko jako žalostna zadeva. Deželno gledališče sesidano večinoma s krvavimi

žulji verno-nravnega slovenskega kmeta nosi na svoji zunanji strani ženske kipe, ki se odlikujejo jedino le z neestetično nuditeto in za notranjo olepšavo videli so se načrti za slikarije, ki se bodo označevale tudi z goloto. „Katoliška družba“, ki ima namen čuti nad versko-nravnim življenjem v deželi, spoznala je kot svojo dolžnost, da dvigne svoj glas zoper nenravne in po krščanskih nazorih tudi neestetične podobe. — V ta namen napravil bo odbor posebno petico, katero „Katoliška družba“ po deputaciji izroči deželnemu glavarju. O tej zadevi spregovorili bomo v listu obširneje, za danes konstatujemo le našega radikalnega glasila vnemo in navdušenost za — goloto!

(„Si tacuisses!“) Blebetavi g. dr. Marolt z Vrhnik je moral tudi nekaj reči na shodu „Slov. društva“ v Postojini, gotovo s tem lepim namenom, da pride v „cajtengo“. No, ustrezemo i mi. Rekel je z „zgovorno besedo“ — v kranjski šprahi, ker druge ne zna, — da je g. Lenarčič za Vrhniko isto, kar je bil nekoč nepozabni Kotnik. Ne tajimo, da gosp. Lenarčič nema lepih zmožnostij in lepega imetja, vendar bode moral še le pokazati, da je pokojnemu Kotniku vreden naslednik, če tudi je njegov zet. Dalje je zgovorni gosp. dr. Marolt „osvetlil nedostojno agitacijo nasprotne stranke, ki se ni sramovala zviti resnico tako, kakor njej kaže, kajti vrgla je mej svet, da šteje občinski odbor vrhniški, ki je proglasil prvi g. Lenarčiča kot kandidata za deželni zbor, 38 občinskih odbornikov, izmed katerih jih je pa glasovalo za g. Lenarčiča le 7“. Res je, g. doktor, da na Vrhnik stanuje 9 odbornikov, a vprašamo, kje pa so ostale tri četrtine, če sme občinski odbor sploh pravilno sklepati? Čitajte „Slov. Narod“, ta je govoril v svojem volilnem oklicu le o „slavnem občinskem odboru vrhniškem“ in ne o občinskem zastopu za trg Vrhniko. Tako je gosp. doktor!

(„Slovenski Narod“ in „Südsteirische Post.“) V ponedeljek se je radikalni dnevnik prav gorjansko razkoračil nad „Süd. Post“, v kateri je „štirsko-slovenski“ veljak osvetlil vratolomno politiko radikalne klike ljubljanske. Zabičal jej je, naj molči o razmerah na Kranjskem, češ, da njen dopisnik ne pozna čisto nič naših razmer. Jako je pogrel gospodo v Gospodskih ulicah tudi izraz „die Laibacher Jungen“, ki imajo bajé svoj list „materijelno ugotovljen in zajamčen“, tako da se jim ni treba bati, da bi moral ponehati v veselje ljudem, ki pišejo za vladne groše itd. Na to mu odgovarja včerajšnja „Süd. Post“ mej drugim: „Slov. Narod“ pravi, da se ne vtika v tukajšnje (štajerske) razmere, mi pa se tudi ne smemo vtikati v kranjske! Dobro; apelujemo na čitatelje svoje in „Slov. Naroda“ ter vprašamo, ali se nesmo vedno držali tega stališča, čeravno bi večkrat in večkrat imeli priliko, grajati pisavo „Slov. Naroda“ zaradi njenih razdirajočih tendenc. Ker pa so se „osokolili“ naši zaslužni pristaši in zaklicali „Slov. Narodu“ kategoričen stoji, odgovarja „Slov. Narod“, da se ne smemo vtikati v tamošnje razmere. Ali je bil dotični „Narodov“ članek pisan le za Kranjsko? Potem bi morali to povedati... „Slov. Narod“ se tudi izpodtika nad izrazom „Laibacher Jungen“... Ta beseda je vendar primerna sedanjemu vodstvu „Slov. Narodu“; ali gg. Majaron, Triller itd. neso mladi v vsakem oziru? Čitamo dalje, da je obstanek „Slov. Naroda“ zagotovljen brez lova na naročnike in podpore. Seveda, ker morajo obžalovanja vredni delničarji „Narodne tiskarne“ pokrivati troške, oziroma deficit „Slov. Naroda“! Nam sicer ni znano, koliko delnic imajo sedanji voditelji „Slov. Naroda“, toliko pa vemo, da „Narodna tiskarna na 100 gld. glasečo se delnico plačuje 2 gld. obresti. „Mladi gospodje“ pri „Slov. Narodu“ torej gospodarijo na troške drugih in porabljajo denar delničarjev, ki v večini neso zadovoljni s postopanjem „Sl. Naroda“. Tudi s „šlagerji“, „vladni list“ in „podpora“ se je oborožil „Slov. Narod“. V koliko smo vladni, o tem morejo soditi naši čitatelji sami; kar pa se tiče podpore v smislu „Slov. Naroda“, odločno zavračamo to podtikanje. Naša podpora so naši zvesti stari naročniki in pristaši, ki nas v vsakem oziru podpirajo v izvrševanju naše naloge. Te podpore pa tudi zaradi tega ne moremo odkloniti, ker nemamo molzne krave v pokritje časniškega primanjkljaja, kakor so „Slov. Narodu“ ubogi delničarji „Narodne tiskarne.“

(Iz državnega zbora.) Ker Mladočehi v državnem zboru nemo nobene zaslombe in to le vsled svoje nepremišljene politike, skušajo delati zmešnjave,

da bi tako prikrili svojo slabost. Najprvo so skušali napraviti razpor med Rusini in Poljaki. „Sl. Narod“ jim je hrabro sekundiral. Pozneje so pričeli po svojih glasilih herostratsko delo proti Hohenwartovemu klubu in z vso silo skušali Slovence in Hrvate odtrgati od te zveze. Naravno, da je tudi ljubljansko zaletalo nastavilo rog in začelo trobiti v dežel, da je sedanji Hohenwartov klub največja nesreča za narod slovenski. Dva vplivna poljska lista, „Dziennik Polski“ in „Ocas“, pišeta soglasno, da Poljaki ne marajo nobene zveze z Mladočehi. — Dne 9. t. m. je imel konservativni klub sejo, v kateri so vse frakcije, posebno pa Slovenci in Hrvati naglašali, da je obstaneh tega kluba državna potreba in njegov razpad želi levica.

(Petindvajsetletnico) svojega višjega pastirstva je praznoval dne 10. t. m. prevzvišeni knezoškof graški dr. Zwerger.

(Umrl) je, kakor se nam poroča, v torek zjutraj ob 9. uri po kratki bolezni znani domoljub g. Jos. Zarnik, notarski koncipijent v Vipavi. N. v. m. p!

(Štajerski deželni zbor) se nekda snide dne 28. dec., da še pred novim letom reši začasen proračun za l. 1892. Redno zborovanje pa se prične meseca januarija. Tudi drugi deželni zbori bodo imeli pred Božičem kratka zborovanja, da rešijo začasne proračune.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je poslala vesela družba pri Cenetu v Ribnici 3 gld. 87 kr. To je v teku dobrega jednega meseca že drugi dar. Iskrena hvala!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Akad. društvo „Triglav“) v Gradcu priredi v soboto, dne 14. t. m., drugo izvanredno zborovanje v zimskem tečaju 1891/92 s sledečim vspeedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Volitev predsednika. 3. Volitev odbornikov. 4. Volitev preglednikov: a) blagajnice, b) knjižnice. 5. Pogovor o Prešernovi slavnosti. 6. Slučajnosti. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Lokal: „Hôtel Ross“, Mariahilferstrasse.

(„Amerikanskega Slovenca“) št. 9. z dne 29. oktobra smo danes prejeli. Kakor smo že omenili, je to prvi in edin slovenski list, ki izhaja vsak četrtlet v Chicagu in velja za celo leto 3 dolarje. List je prav sprotno vrejevan in donša mnogo novosti. Gotovo pa bi v Ameriki živečim Slovencem jako ustregel, ko bi donšal več poročil iz stare domovine slovenske. Kdor se hoče naročiti na nov list, obrne naj se na g. Antona Obrezo, tapetnika v Ljubljani, ki je vsprejel glavno zastopništvo „Amerikanskega Slovenca“ v Evropi. Naročnina naj se torej pošilja z navadno nakaznico imenovanemu gospodu.

(V San Francisku) v Ameriki snujejo naši rojaki, kakor poroča „Amerikanski Slovenec“, slovensko podporno društvo. Udov se je oglasilo že do 50. Dne 25. oktobra so imeli prvi zbor.

(Nesreča na lovu.) Matija Drobnik, prejšnji župan v Medgorjah, je bil na lovu obstreljen v nogo.

(Zaklad.) Kakor poroča zadnji „Mir“, našel je neki kmet na Tolstem Vrh na Koroškem pod krtino okoli 50 ogerskih cekinov iz časov kraljev Vladislava in Matije.

(Vabilo) k veselici, katero priredi „podružnica sv. Cirila in Metoda“ v Ajdovščini in „Pevsko društvo“ v Sturiji društvenim namenom v prid v nedeljo, dne 15. novembra t. l., v prostorih društva „Edinost“ v Ajdovščini. — Vspeod: 1. Jenko: „Sto čutiš“, moški zbor. 2. Sattner: „Na planine“, mešani zbor in bariton-solo. 3. Lisinski: „Putnik“, moški osmospev. 4. Vilhar: „Domovina“, mešani zbor. 5. Vilhar: „Naša zvezda“, moški zbor in tenor-solo. 6. Nedved: „Nazaj v planinski raj“, mešani zbor. 7. Foerster: „Sokolska“, koračnica za moški zbor. 8. Kržič: „Pravda“, šaloigra v dveh dejanjih. — Začetek ob polu 8. uri zvečer. — Vstopnina k veselici 30 kr., sedež 20 kr.

(Luna) bode popolnem mrknila prihodnji teden v noči 16. t. m.; mrk se bode dobro videl v naših krajih.

(Pri občinski volitvi) v Črnomlju je bil izvoljen županom g. Leopold Skubic, svetovalci pa gg. And. Lakner, Ivan Müller, Avg. Kunc in Ivan Šweiger.

Telegrami.

Dunaj, 12. novembra. Zjutranji buletin o nadvojvodinji Margareti: Noč procej mirna, proti jutru je odjenjala mrzlica na 38.2; hrane vživa malo.

Rim, 11. novembra. Mednarodni mirovni kongres je bil danes otvorjen. Bonghi je bil izvoljen predsednikom in je govoril za mirovno razsodišče pohvalno vsprejet govor.

Rim, 12. novembra. V Altaru pri Savoni so bili povodom martinovanja veliki nemiri. Jeden žandarmerijski korporal je mrtev, jeden žandar in več meščanov ranjenih.

Berolin, 12. novembra. „Vossische Zeitung“ piše prav laskavo o cesarjevem govoru. Odstavek, da bi bilo mogoče narodom naznaniti konec sedanjih skrbij, so prav cesarske besede in doné kot opomin, naj se konča oboroževanje.

Peterburg, 11. novembra. Iz Sebastopola se poroča, da je predvčeraj pri Melitopolu skočil s tira tovorni vlak. Osem voz je zgorelo, več oseb je nevarno ožganih.

Carjigrad, 11. novembra. Iz Jemena se poroča, da so turške čete pognale v beg vstaše in zasele več vstaških krajev.

London, 12. novembra. Od vseh strani se poroča o nesrečah na morju vsled viharja. Ponesrečencev je baje 40. V južni Angliji so povodnji, brzozjavna zveza pretrgana.

Piccoli-jeva tinktura za želodec je mehko, toda ob enem uplivno, delovanje prebavnih organov vrejoče sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odpretje. — Cena steklenici 10 kr. (300—233)

Tuji.

10. novembra.

Pri **Maliču**: Mayer pl. Gunthof; Leopolder, tovarnar; Peterka, Mayer, Kirschhof, Singer, Michel, Essinger, Miller, Gellis, Schlessinger, Rottenberg, Haussner, Heller, trgovci; Kulhanek, Schindler, Stukhardt, Westen, potovalci, z Dunaja. — Huber, zasebnik, iz Trebnjega. — Miserowsky, uradnik, in Mayer, potovalec, iz Grada. — Poženel, zasebnik, s soprogo, iz Bistrice. — Klinar in Hirschman, posestnika, iz Radovljice. — Ronay, trgovec, iz Budimpešte. — Pribil, trgovec, iz Linca.

Pri **Stonu**: Kaiser, Kahn, trgovca; Zöch, zasebnik; dr. Josip Zöch, fin. komisar, z Dunaja. — Stern, trgovec; Huber, žurnalist, iz Grada. — Bile in Lavrenčič iz Postojne. — Kollman iz Ljubljane. — Schebath iz Trsta. — Wolf, zasebnik, s soprogo, iz Pulja. — Kramer, trgovec, iz Boglara. — Eissler, trgovec, iz Vel. Kaniže. — Stransky, trgovec, iz Nahoda. — Treulie, trgovec, iz Prage.

Pri **Južnem kotočvoru**: Fürst iz Radgone. — Pregel iz Podkraj. — Havas s soprogo iz Hatvana. — Kovačič iz Kostanjevice. — Kosi iz Male Nedelje.

Pri **avstrijskem caru**: Mayer, gledališki igralec, z rodbino, z Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru**: Hartman, uradnikova soproga, in Jontof, trgovec, z Dunaja.

Umrli so:

10. novembra. Boštjan Jägerbauer, pek, 55 let, Poljanski nasip 50, carcinoma ventriculi. — Antonija Iggel, uradnikova vdova, 85 let, Florijanske ulice 36, marasmus. — Helena Erjavc, mizarjeva hči, 7 mesecev, Strelške ulice 11, jetika.

V bolnišnici:

8. novembra. Franc Rebolj, kotar, 58 let, morbus Brighii.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v
opazovanja	srakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	736.2	0.0	brev.	oblačno	20
11. 2. u. pop.	734.0	1.2	sl. svzh.	"	dež
9. u. zveč.	734.0	1.6	"	"	

Srednja temperatura 0.9°, za 3.7° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 11. novembra.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	8	77	Špah povojen, kgr.	—	64
Rež,	6	80	Surovo maslo,	—	72
Ječmen,	4	56	Jajce, jedno,	—	3
Oves,	3	9	Mleko, liter,	—	8
Ajda,	5	36	Goveje meso, kgr.	—	62
Proso,	4	71	Telešje,	—	64
Koruza,	5	20	Svinjsko,	—	54
Krompir,	2	41	Koštrunovo,	—	40
Leča,	10	—	Pisanez,	—	35
Grah,	10	—	Golob,	—	17
Fižol,	9	—	Seno, 100 kgr.	—	196
Maslo, kgr.	—	84	Slama,	—	178
Mast,	—	66	Drva trda, 4 mtr.	—	760
Špah svež,	—	54	" mehka, " "	—	540

Družba sv. Cirila in Metoda.

Letne doneske so poslale podružnice:

Kamnogoriška-kropinska	53	gld.	10	kr.
Sv. Kancijan na Koroškem	46	"	25	"
Brdo	10	"	—	"
Škofja Loka	4	"	50	"
Poljanska dolina	165	"	—	"
Velike Pirešice	19	"	20	"
Apače na Koroškem	29	"	50	"
Ribnica	5	"	—	"
Konjice	32	"	—	"
Št. Jurij na Štajerskem	12	"	—	"
Bled in okolica	30	"	—	"
Podgrad	37	"	—	"
Sv. Ivan pri Trstu	100	"	—	"
Gorenji Grad	37	"	30	"
Vivava	14	"	—	"
Vuhred	7	"	20	"
Mokronog	110	"	—	"
Krško	18	"	55	"
Pliberk in okolica	32	"	—	"

Darovali so:

Učitelji radovljiskega okraja pri konferenci	12	"	81	"
Ob godovanju J. Tomšiča na Vrhniki	6	"	08	"
Pri novi maši F. Pavlina v Vipavi	20	"	20	"
Ormoška posojilnica	15	"	—	"
G. J. Gruđen na Vrhniki mesto venca za Fr. Kotnika	10	"	—	"
Slovenski in hrvaški abiturijenti l. 1891.	174	"	—	"
V Vel. Laščah zbrani učitelji	3	"	—	"
G. S. R.	1	"	—	"
Elka in Milčka Novakova v Koštanjci nabrali	6	"	29	"
Neimenovan v Postojni	5	"	—	"
Dijaška veselica v Vel. Laščah	16	"	—	"
Dohodek vipavske bese	15	"	—	"
Križančani pri Mariboru	4	"	21	"
Zakasneli pevci v Celju	6	"	60	"
Ob slovesu g. učitelja Dimnika v Postojni	30	"	30	"
G. župnik J. Vrhovnik ob nastopu župnije	50	"	—	"
Odbor za slovesni prejem g. župnika Vrhovnika	100	"	—	"
G. prof. Š. R.	2	"	—	"
Vesela družba v Kamniku	6	"	60	"
Tugomer v Mariboru	2	"	35	"

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporočila
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Št. 20.911.

Ustanova.

(1465) 3-1

Katarine Warnuss-ove ustanovo za vzgojo deklic v znesku 126 gld. na leto, podeliti je za dōbo treh let, t. j. za 1892., 1893. in 1894. leto dvema deklicama, ki ste ustanovnici v sorodu ali pa, ko bi takih ne bilo, dvema hčerama ljubljanskih meščanov.

Prošnje vložiti je do 10. decembra letos pri podpisanem uradu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dné 9. novembra 1891.

Dunajska borza.

Dne 12. novembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	90	gld.	90	kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	90	"	55	"
Zlata renta 4%, davka prosta	108	"	75	"
Papirna renta 5%, davka prosta	101	"	85	"
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1004	"	—	"
Kred. tne akcijske, 160 gld.	271	"	75	"
London, 10 funtov strl.	117	"	95	"
Napoleonor (20 fr.)	9	"	36	"
Cesarski cekini	5	"	61	"
Nemških mark 100	57	"	90	"

Dne 11. novembra.

Ogerska zlata renta 4%	103	gld.	40	kr.
Ogerska papirna renta 5%	100	"	60	"
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	134	"	25	"
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	146	"	—	"
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	181	"	—	"
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96	"	25	"
Zastavna pisma	4 1/2	"	100	"
Kreditne srečke, 100 gld.	185	"	—	"
St. Genois srečke, 40 gld.	61	"	—	"

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20	gld.	50	kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	16	"	75	"
Rudolfove srečke, 10 gld.	19	"	50	"
Salmove srečke, 40 gld.	59	"	—	"
Windischgrazove srečke, 20 gld.	48	"	—	"
Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149	"	50	"
Akcijske Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2775	"	—	"
Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	80	"	50	"
Papirni rubelj	1	"	18 1/2	"
Laških lir 100	45	"	50	"

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.
Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.
Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:
4% galske propinacijske zadolžnice.
4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercijalne banke.
4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.
Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Zemljiških srečk dobitkovni listi.
Na leto 4 žrebanja.
Žrebanje že 16. novembra.
Glavni dobiček 45.000 gld. av. velj.
3 komadi le na 30 obrokov à gld. 3.—
5 komadov " " 30 " à gld. 5.—
10 " " 30 " à gld. 10.—